

REFERAT AF GENERALFORSAMLING I

LÆGERNES PENSIONS KASSE

FREDAG DEN 29. APRIL 2011 KL. 13.00

PÅ COMWELL, KOLDING

Dagsordenen og en kort oversigt over forslagene til generalforsamlingen er offentliggjort i Ugeskrift for Læger nr. 14. Indkaldelse samt en orientering om årsregnskabet er offentliggjort i Lægernes Pensionsnyt april 2011, udsendt til medlemmerne i uge 14. De fuldstændige forslag til generalforsamlingen samt det fulde årsregnskab er udsendt til alle delegerede til pensionskassens generalforsamling og er offentliggjort på pensionskassens hjemmeside www.lpk.dk.

PUNKT A. VALG AF DIRIGENT

Formanden for pensionskassen *Mikael Rosenmejer* bød velkommen. Advokat *Lars Svenning Andersen* blev valgt til dirigent og konstaterede generalforsamlingens lovlighed.

PUNKT B. GODKENDELSE AF FORRETNINGSORDEN FOR AFVIKLING AF GENERALFORSAMLINGEN

Den udsendte forretningsorden, som var den samme som sidste år, blev *enstemmigt godkendt*.

PUNKT C. BESTYRELSENS BERETNING OM PENSIONS KASSENS VIRKSOMHED I DET FORLØBNE ÅR

På generalforsamlingen aflagde formanden, advokat Mikael Rosenmejer, nedenstående beretning:

INDLEDNING

På bestyrelsens vegne vil jeg nu aflægge beretning for 2010 for Lægernes Pensionskasse. Min mundtlige beretning er et supplement til den meget omfattende skriftlige beretning, der er sendt ud til de delegerede i form af "Årsrapport 2010".

Jeg vil først se tilbage på, hvordan bestyrelsen har fulgt op på de temaer, der var oppe på sidste års generalforsamling.

Derefter vil jeg tage nogle nye temaer op, og jeg vil også redegøre for pensionskassens økonomiske situation.

"Årsrapport 2010" vil blive behandlet under dagsordenens punkt D, hvor direktør Niels Lihn Jørgensen vil kommentere de økonomiske resultater for 2010.

HVAD TALTE VI OM SIDSTE ÅR? - OG HVAD ER DER SKET PÅ DE OM-RÅDER?

Valgregulativ

Bestyrelsen lovede på sidste års generalforsamling at overveje, om det skal være generalforsamlingen - i stedet for bestyrelsen - der skal fastlægge valgregulativet.

Bestyrelsen har overvejet dette og ønsker de nuværende bestemmelser opretholdt, således at mandatet fortsat ligger hos bestyrelsen.

Det er der flere grunde til.

Bestyrelsen kan alene ændre i valgregulativet, så længe ændringerne ligger indenfor vedtægtens meget detaljerede bestemmelser. Det er i henhold til vedtægten generalforsamlingen - altså jer - der fastlægger:

antallet af delegerede

fristerne for indkaldelse af kandidater, for indlevering af kandidatlistor og for stemmeafgivning

valgmetoden

hvem der er stemmeberettiget

tidspunktet for, hvornår valget træder i kraft.

Dette fremgår af vedtægtens § 6, stk. 2-7.

I henhold til vedtægtens § 6, stk. 8, fastsætter bestyrelsen i valgregulativet de nærmere regler for valget af delegerede for så vidt angår valgets gennemførelse, herunder optælling og fordeling af stemmer på kandidatlistor. Derudover fastlægger bestyrelsen, hvilke konsekvenser det skal have, hvis opstillede og valgte medlemmer udtræder af pensionskassen. Der er således tale om en meget begrænset beføjelse til bestyrelsen.

Hvorfor er det så nødvendigt, at bestyrelsen har denne begrænsede beføjelse?

Det er det, fordi der endnu ikke har været gennemført et kandidatvalg - der har altid været fredsvalg. En eventuel valgproces vil altså være ny og uprøvet, og derfor bør det være muligt at foretage en hurtig ændring af regulativet, hvis bestyrelsen skønner, at det er nødvendigt for at afvikle valget. Der kan opstå uforudsete og uhen-sigtsmæssige forhold, som kræver hurtige ændringer i valgregulativet, og som ikke kan afvente en generalforsamling. Det kunne fx være et it-sammenbrud, som umuliggør en planmæssig gennemførelse af et allerede igangsat elektronisk valg. I den situation må der træffes nogle valg - fx i form af fristforlængelse - som sikrer, at valget rent faktisk kan gennemføres. Som det fremgår, er tanken naturligvis ikke, at be-

styrelsen skal kunne ændre grundlæggende regler omkring valget. Det er ren praktik.

Porteføljepleje

Jeg nævnte sidste år, at vi i banken var ved at udvikle et nyt produkt, "Investerings-service". Det er nu lanceret i to varianter. I den ene variant - som kaldes "Investeringsrådgivning" - får kunden rådgivning om forvaltningen af sin samlede formue, især forvaltningen af kundens individuelle pensionsmidler i banken. I den anden variant, "Porteføljepleje", får banken fuldmagt til - inden for rammer udstukket af kunden - helt eller delvist at forvalte kundens formue. Fundamentet for disse ydelser er pensionskassens formueforvaltning.

Produkterne er et godt eksempel på de stordriftsfordele, der er ved at drive en pensionskasse og en bank i samme koncern. Lægernes Pensionskasse bidrager med kvalificerede porteføljeforvaltere og med underbyggede forventninger til udviklingen på værdipapirmarkedene. Fra banksiden kommer en velfungerende webbank og bankrådgivere, der kan analysere den enkelte kundes tidshorisont og risikoprofil. Tilsammen giver det bankens kunder - altså pensionskassens medlemmer - et meget attraktivt porteføljeplejeprodukt, hvor den enkelte kunde får forvaltet sin formue i overensstemmelse med den investeringsproces, som pensionskassen anvender.

Ved udgangen af 1. kvartal i år havde bankens kunder placeret ca. 500 mio. kr. i "Porteføljepleje". Vi har meget store forventninger til dette produkt, der skal afløse bankens puljeprodukt.

Hjælp til medlemmer, der risikerer at blive invalide

På de sidste par års generalforsamlinger har jeg omtalt pensionskassens samarbejde med Falck Healthcare. Samarbejdet skal give medlemmer, som ellers risikerer at skulle invalidepensioneres, tilbud om bistand til at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Samarbejdet skal også give mulighed for i visse særlige tvivlstilfælde at få afklaret, om et medlem er berettiget til invalidepension.

Jeg lovede også, at vi - når der var gennemført en evaluering af samarbejdet i pensionskassens bestyrelse - ville tage en dialog med Lægeforeningens bestyrelse. Vi har nu haft denne drøftelse, og Lægeforeningens bestyrelse støtter pensionskassens beslutning om, at vi forlænger samarbejdet med Falck Healthcare - og i øvrigt også udvider med andre tilbud. Forsøgsperioden, som der stadig væk er tale om, forlænges frem til og med 2013, således at der i 2014 kan evalueres endeligt på baggrund af 5 års erfaringer.

De foreløbige erfaringer er gode, men der er for få medlemmer, der har været inddraget i forsøget, til, at vi kan drage endelige konklusioner på samarbejdet. I 2009 og 2010 er der 11 medlemmer, der er blevet visiteret til Falck Healthcare.

Selv om nogle af medlemmerne fra begyndelsen var skeptiske over for at deltage i afklaringsforløbet, har flere efterfølgende tilkendegivet, at forløbet har været værdigt og positivt. Medlemmerne giver udtryk for, at de er blevet hjulpet på vej af Falck Healthcare, og har følt, at de er blevet grundigt evalueret. Forløbet kan således have hjulpet de pågældende til at forlige sig med, at de helt eller delvist har mistet deres erhvervsevne som læge.

Forsøgsperioden har samtidig dokumenteret, at det er med god grund, at medlemmerne søger om invalidepension fra pensionskassen. Lægerne er havnet i en vanskelig situation, når de som sidste udvej søger om at få udbetalt invalidepension for at opretholde en vis levestandard og få dagligdagen til at hænge sammen. Forsøgsperioden har også vist, at det i enkelte tilfælde er muligt at styrke medlemmets tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket medvirker til at reducere udgifterne til invalidepension.

For to medlemmer har forløbet med Falck Healthcare betydet, at invalidepension ikke blev aktuel, da forløbet førte til, at medlemmerne fortsat arbejder som læger. Forskellen mellem hensættelsen som invalidepensionist og hensættelsen som ikke-pensioneret medlem af pensionskassen udgør for disse to medlemmer knap 10 mio. kr. Så udover at det lykkedes lægerne at opretholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet, er der tale om en besparelse for pensionskassen og dermed for medlemmerne. En win-win situation.

Selv om antallet af visiterede medlemmer til Falck Healthcare er få, og selv om antallet af sager fremadrettet forventes at ligge på samme lave niveau, finder bestyrelsen det fortsat vigtigt at kunne tilbyde medlemmerne henvisning til Falck Healthcare. Primært af hensyn til medlemmerne selv, for hvem en invalidepensionering ofte opleves som en social og økonomisk deroute, men også for de øvrige medlemmer af pensionskassen, fordi udgifterne til invalidepension begrænses. Når antallet af visiterede sager til Falck Healthcare ligger på et beskedent niveau, viser det, at indsatsen fra Falck Healthcare alene skal ses som et supplement i de situationer, hvor denne ekstra samlede indsats ikke tilbydes af det eksisterende behandlingssystem.

Vi har faktisk besluttet os for at udvide med endnu et tilbud. Erfaringerne fra forsøgsperioden har vist, at Falck Healthcare ikke har de fornødne kompetencer til at varetage behandlingen af stressramte medlemmer. Da pensionskassen i forbindelse med tilkendelse af invalidepension ofte støder på denne lidelse, har pensionskassen overvejet, om der - som supplement til det eksisterende behandlingssystem - findes relevante behandlingstilbud. Valget er faldet på stresscentret Kalmia. Vi har på forsøgsbasis indledt et samarbejde, der indtil videre vil strække sig over en 3-årig periode.

Selve visitationen til stresscentret vil foregå i forbindelse med medlemmernes ansøgning om invalidepension fra pensionskassen. Det er pensionskassens lægekonsulent, der efter aftale med medlemmet visiterer det enkelte medlem til stresscentret. For at kunne blive visiteret til behandling skal medlemmet have diagnosen psykisk belastningsreaktion, der ofte vil indebære, at medlemmet ikke er i stand til at varetage sit arbejde. Medlemmet vil således typisk være sygemeldt og dermed uarbejdsdygtig på det tidspunkt, hvor behandlingen på stresscentret kan blive aktuel.

I begyndelsen af 2014 vil bestyrelsen evaluere begge forsøgsordninger - Falck Healthcare og Kalmia - under ét.

Jeg skal afslutningsvis om dette emne nævne, at medlemmerne - udover disse to tilbud - har mulighed for at få tilskud til alkoholafvænning, hvis dette vurderes at kunne afværge en invaliditet.

Socialt ansvarlige investeringer

På de sidste par års generalforsamlinger har vi haft en ret indgående debat om pensionskassens retningslinjer for socialt ansvarlige investeringer. Jeg vil i år blot kort redegøre for, hvad der er sket på området i forhold til sidste år. Jeg kan i øvrigt oplyse, at årsrapporten indeholder et bilag med titlen "Socialt ansvarlige investeringer", som beskriver pensionskassens politik, som den så ud i 2010. I 2011 er grundlaget videreudviklet, og det reviderede bilag er indsat som bilag A i dokumentet "Generalforsamling 2011".

I løbet af året har vi justeret listen over selskaber, som pensionskassens forvaltere ikke må investere i. Tre selskaber blev føjet til listen, og ét selskab blev slettet fra listen. Aktiviteter indenfor aktivt ejerskab er påbegyndt i 2010. Pensionskassen har i samarbejde med andre investorer og selskabet Ethix SRI Advisors henvendt sig til en række selskaber, som formodes at være i konflikt med vores politik på området.

Politikken for socialt ansvarlige investeringer har hidtil kun omfattet børsnoterede aktier. I øjeblikket arbejder vi med - i den udstrækning det er muligt - også at inddrage virksomhedsobligationer. På det område er det ikke muligt at udøve aktivt ejerskab. Der vil i højere grad blive tale om at undlade investeringer i udvalgte virksomheder, der skønnes ikke at leve op til vores politik for socialt ansvarlige investeringer.

PENSIONS KASSENS ØKONOMI

Niels Lihn Jørgensen vil under dagsordenens punkt D redegøre nærmere for pensionskassens økonomiske situation. Jeg vil dog lige nævne, at pensionskassen i 2010 har haft et afkast før skat af investeringsaktiverne på 12,4 pct. Vores afkast på børsnoterede investeringsaktiver gav et afkast på 16,2 pct., hvilket er rigtig flot - og også i forhold til benchmark. På grund af garantiene er vi tvunget til at have betydelige afdækningsaktiver, og de trak det samlede afkast ned på 11,4 pct., som i sig selv er

godt - og endog meget godt, når vi tager i betragtning, hvor mange afdækningsaktiver vi er nødt til at arbejde med.

I 2009 var de tilsvarende tal et afkast af investeringsaktiverne på 22 pct. Også i 2009 trak afdækningsaktiverne det samlede afkast ned. Det blev på 9,7 pct. - altså mod 11,4 pct. i 2010.

Afdækningen sker ved hjælp af det, der hedder finansielle instrumenter, der sikrer den nødvendige minimumsforrentning til, at garantierne kan overholdes. Hvis renten falder, får pensionskassen en gevinst på instrumenterne, men den realiserer også et tab, hvis renten stiger. Medlemmerne på den gamle pensionsordning med garanterede ydelser - det drejer sig alene om medlemmer, der er optaget i perioden 1946 til 1999 - har derfor reelt fået låst deres pensionsafkast fast for tid og evighed.

Det var også grunden til, at vi i efteråret 2009 tilbød medlemmer på den gamle ordning at vælge om til den nye ordning med det, vi kalder betingede garantier - dvs. garantier der under visse betingelser kan ændres af bestyrelsen. Omvalget fra gammel til ny ordning blev gennemført med et vist hastværk, fordi vi vurderede, at tidspunktet for omvalg var helt rigtigt i forhold til renteutviklingen.

Medlemmer på den nye ordning har investeret deres formue udelukkende i investeringsaktiver og får hen ad vejen fuld glæde af de højere afkast, de forventes at give. Alle medlemmer, der er optaget efter 1999, får reelt tilskrevet et afkast til deres gruppe svarende til afkastet af investeringsaktiverne - dvs. svarende til det afkast der kan opnås i et såkaldt markedsrenteprodukt uden garantier. Vores ordning er imidlertid ikke et markedsrenteprodukt. Der er fortsat tale om et garantiprodukt, dog med visse muligheder for at nedsætte garantierne for de forskellige ordninger.

Jeg vender lidt senere tilbage til dette forhold.

NEDSÆTTELSE AF GRUNDLAGSRENTE I DEN NYE ORDNING OG IND-FØRELSE AF NYE PENSIONISTTILLÆG **Nedsættelse af grundlagsrente i den nye ordning**

Med virkning fra 1. juli 1999 - altså for 12 år siden - fastsatte Finanstilsynet den maksimale grundlagsrente til 2 pct. på nye pensionsordninger og på forhøjelser af eksisterende pensioner. Grundlagsrenten er den rente, som pensionens størrelse beregnes ud fra. Pensionskassen indførte i den forbindelse en mulighed for at nedsætte denne grundlagsrente og dermed pensionen, hvis renten faldt yderligere, og en grundlagsrente på 2 pct. derfor ikke længere var betryggende. Denne mulighed blev altså indbygget i de nye pensionsordninger, som derfor bliver omtalt som ordninger med betinget garanti.

Renten har igennem flere år været faldende, og i efteråret 2010 var den så lav, at Finanstilsynet med virkning fra 1. januar 2011 nedsatte den maksimale grundlagsrente fra 2 til 1 pct.

Som følge heraf har pensionskassen nedsat grundlagsrenten fra 2 til 1 pct. - og dermed nedsat pensionen på de betingede pensionsordninger med virkning fra 1. januar 2011.

Allerede i forsommeren 2010 - inden den endelige beslutning om nedsættelse af grundlagsrenten blev truffet - var det nødvendigt at foretage renteafdækning også af de nye, betingede ordninger. Disse afdækninger blev igen afviklet, så snart beslutningen om grundlagsrentenedsættelsen var truffet. Herved realiserede vi en gevinst på godt ½ mia. kr., fordi vi nåede at sælge, mens renterne stadig var ekstraordinært lave. Det havde vi desværre ikke mulighed for i de gamle ordninger, hvor det er nødvendigt at opretholde renteafdækningen i mange år. Den ekstraordinære gevinst tilfalder fuldt ud den nye ordning.

Indførelse af nye pensionisttillæg

Nedsættelsen af grundlagsrenten betyder, at pensionskassen kan undgå at sikre ordninger med betinget garanti mod konsekvensen af yderligere rentefald.

Når grundlagsrenten nedsættes, kan formuen i de betingede ordninger fortsat investeres alene med det formål at opnå det størst mulige formueafkast, fx med en betydelig del af formuen investeret i aktier.

Nedsættelsen af grundlagsrenten fra 2 til 1 pct. er derfor en forudsætning for, at der kan opnås et konkurrencedygtigt formueafkast. Da pensionskassen forventer at kunne opnå et afkast efter skat, der er betydeligt højere end 1 pct., er der samtidig indført et nyt valgfrit pensionisttillæg, som kompenserer for nedsættelsen af pensionen. Det nye pensionisttillæg, som udbetales oven i pensionen, er ligesom de øvrige pensionisttillæg ugaranteret.

Slutresultatet af alt dette er derfor, at pensionernes størrelse er uændret eller forøget, men at en betydelig mindre del er garanteret. Det sikrer investeringsfrihed og mulighed for et konkurrencedygtigt afkast.

SOLVENS II

Jeg nævnte på sidste års generalforsamling, at der er nye såkaldte Solvens II-regler på vej, som forventes at få fuld virkning fra den 1. januar 2013. Der er tale om en meget voldsom administrativ, organisatorisk og ledelsesmæssig omorganisering af pensionskassen. Og kapitalkravene skærpes betydeligt.

Solvensen er blevet styrket i løbet af 2010, og omkostningerne er fastholdt på et lavt niveau.

Reglernes kompleksitet og håndteringen af konsekvenserne for pensionskassen stiller meget store krav til bestyrelsen og ikke mindst til administrationen - både hvad angår bemanningens størrelse og kvalitet og hvad angår de administrative it-systemer. Der er tale om voldsomme udfordringer, som vanskeliggør det at drive en pensionskasse. Foreløbig kan vi med glæde konstatere, at Lægernes Pensionskasse er meget langt fremme i arbejdet med Solvens II-reglerne. Vi har fordel af samdriften af pensionskasse og bank. Men vi må se frem til, at det fremover bliver dyrere at drive pensionskasse, og at omkostningen pr. medlem vil stige en del. Det er dog bestyrelsens mål, at pensionskassen også fremover skal være konkurrencedygtig på omkostningssiden.

For at forbedre mulighederne for erfaringsudveksling og sparring med andre ikke alene men også om Solvens II-udfordringerne er det besluttet at styrke det i forvejen gode samarbejde, vi har med DIP - den ene af ingeniørpensionskasserne - og Juristernes og Økonomernes Pensionskasse, JØP. Dette indebærer, at vi har besluttet at skifte domicil i løbet af 2012 og at dele dette nye domicil med de to andre pensionskasser. Dette vil også forbedre mulighederne for at holde administrationsomkostningerne nede. Jeg vil gerne understrege, at der ikke er tale om en fusion eller et administrationsfællesskab. Der er fortsat tale om fuldt ud selvstændige pensionskasser og administrationer.

Der har for nylig i Jyllands-Posten været en artikelserie, som har sat spørgsmålstegn ved, om arbejdsmarkedspensionsordningerne er store nok, eller om de bør fusioneres for at opnå stordriftsfordele. Bestyrelsen vurderer løbende dette forhold. Konklusionen er, at Lægernes Pensionskasse har den nødvendige kritiske masse til at være konkurrencedygtig på alle afgørende parametre, herunder omkostningsniveau og formueafkast. Vi adskiller os i øvrigt også fra andre pensionskasser ved at have vore egen bank, der er profitabel for såvel medlemmer som pensionskasse. Det giver også stordriftsfordele. Herudover tilstræber vi at samarbejde på kryds og tværs med andre pensionskasser og derigennem høste yderligere fordele. Jeg kan forsikre jer om, at bestyrelsen i dette spørgsmål alene har fokus på medlemmernes interesser. Det er ikke et formål i sig selv at opretholde en selvstændig pensionskasse - det skal være fordelagtigt for medlemmerne.

KONTRIBUTIONSGRUPPER

I begyndelsen af 2011 trådte en ny bidragsbekendtgørelse i kraft.

Bekendtgørelsen fastsætter ret detaljerede regler for fordeling af resultatet i pensionsordninger, dels mellem de forskellige grupper af forsikringer og egenkapitalen - det der det, vi kalder det beregningsmæssige bidragsprincip - dels mellem de forsikrede i en gruppe - det der kaldes det fordelingsmæssige bidragsprincip.

Fra 2001 til og med 2009 har pensionskassen været opdelt i 12 delgrupper, når der skal fordeles formueafkast. De nye regler indebærer, at fremover bliver der hele 22 grupper. Jeg nævner det her, fordi systemet i voldsom grad begrænser mulighederne for solidaritet i den samlede pensionskasse. Til gengæld beskytter systemet effektivt medlemmer, der er optaget efter 1999, mod at blive berørt af de garantier, som medlemmer, der er optaget til og med 1999, har.

GARANTIER

Periodisk omvalg

Som jeg nævnte tidligere, tilbød vi i efteråret 2009 medlemmer på den gamle ordning at fravælge garantierne og i stedet overføre deres pensionsordning til den nye pensionsordning. Denne ordning havde en grundlagsrente på 2 pct., der som sagt nu er nedsat til 1 pct., og en betinget ydelsesgaranti, og den gælder i forvejen for medlemmer, der er optaget efter 1999. For det enkelte medlem betød det et mindre pensionstilsagn her og nu, men medlemmerne kunne forvente et større pensionstilsagn på længere sigt. En fjerdedel af de medlemmer, der fik muligheden, valgte om - og jo yngre medlemmerne var, jo flere valgte om. Af medlemmer under 50 år valgte halvdelen ny ordning.

Bestyrelsen er fortsat af den opfattelse, at det er fordelagtigt at fravælge den gamle ordning, hvor der ikke er udsigt til rentebonus. Det betyder, at pensionskassen er afskåret fra at beskytte disse pensioners købekraft i tilfælde af større inflation i samfundet. Bestyrelsen har derfor bedt administrationen om at arbejde på at indføre en mulighed for løbende omvalg. En sådan ændring af pensionsordningen må ikke være til ulempe, hverken for de medlemmer der i forvejen er i den kontorentegruppe, der flyttes til, eller for de medlemmer, der bliver tilbage i de kontorentegrupper, der flyttes fra. Endvidere skal medlemmer, der ændrer pensionsordning, behandles rimeligt og retfærdigt. Vi håber på at kunne have et tilbud klar om et års tid.

Status for garantier

Der har jo været megen diskussion om garantier i de senere år. Såvel her i pensionskassen og i branchen i øvrigt som i pressen. Vi har altid haft den målsætning at leve op til de pensionstilsagn, der er givet til medlemmerne. Men ordet "garanti" er dog dybest set absurd. For hvem garanterer for hvem? Ejeren af pensionskassen garanterer over for kunderne i pensionskassen. Hvem er kunderne i Lægernes Pensionskasse? Det er medlemmerne. Hvem er ejeren af pensionskassen? Det er også medlemmerne. Så medlemmerne garanterer for medlemmerne. Hvis der bliver problemer med at overholde tilsagnene, kommer medlemmerne så at sige til at "slås" indbyrdes om retten til pensionskassens egenkapital, som i den situation vil blive skævdelt. I praksis bliver der dog ikke noget slagsmål, fordi Finanstilsynet i givet fald vil sørge for, at der sker den skævdeling af egenkapitalen, som sikrer, at garantierne i størst muligt omfang overholdes. Det er ikke til medlemmernes fordel - men alene til nogle af medlemmernes fordel. Først når hele egenkapitalen er tabt, vil der ske en regulering af de garanterede tilsagn.

I efteråret 2010 skete der noget, der har givet anledning til store overskrifter. Sampension afskaffede garantierne - og Finanstilsynet godkendte det efterfølgende. Garantierne blev erstattet af en hensigtserklæring om også fremover at forsøge at leve op til garantierne. Sampension var i den særlige situation, at de nye Solvens II-regler ville medføre, at Sampension blev insolvent og skulle sættes under administration af Finanstilsynet.

Vores pensionskasse er ikke i den situation, men i lyset af Sampensionsagen har Finanstilsynet pålagt alle pensionselskaber med garanterede ordninger at vurdere det juridiske grundlag for garantierne, herunder mulighederne for at afskaffe dem. Dette har Lægernes Pensionskasse derfor gjort, og den juridiske vurdering er, at Lægernes Pensionskasse i princippet kan gøre det samme, hvis situationen skulle gå hen og blive kritisk.

Vi har ingen intentioner om at forsøge at komme ud af garantierne. Omvendt: Hvis vi rent faktisk juridisk set i visse situationer har muligheden, så synes bestyrelsen, at medlemmerne skal vide det, og at det tydeligt skal fremgå af vedtægten. Vi vil til næste års generalforsamling stille forslag om en præcisering af vedtægterne herom. Altså ikke om at afskaffe garantierne - men om at tydeliggøre den faktiske retstilstand på området - en retstilstand der giver mulighed for under visse forudsætninger at afskaffe garantierne og erstatte dem med en hensigtserklæring.

En ny voldsom finanskriser, hvor fx muligheden for at forsikre garantierne pludselig ophører, eller en meget voldsom levetidsforlængelse vil i teorien kunne udløse en sådan situation. Konsekvensen vil i det tilfælde være, at pensionskassen - hvis den ikke kan leve op til lovkravet til egenkapitalen - kan frigøre sig fra garantierne og dermed reducere kravet til egenkapitalen. Det betyder, at pensionskassen i den situation vil kunne videreføres som selvstændig pensionskasse i stedet for at blive taget under administration af Finanstilsynet.

Så kort sagt: Bestyrelsen finder det korrekt, at den faktiske retstilstand tydeliggøres i pensionskassens vedtægt og over for medlemmerne. Det er til alles fordel.

Som det fremgår, har garantiproblematikken fyldt ganske meget, men nu vil jeg vende mig mod en række andre forhold, som vi har beskæftiget os med i løbet af 2010.

VISION FOR LÆGERNES PENSIONS BANK

Vores vision for forretningsudviklingen i Lægernes Pensionsbank har været, at banken skal have mindst halvdelen af lægerne som kunder. Vi har stort set allerede nået dette mål - flere år før vi oprindeligt havde turdet håbe på. Vi har derfor sat en ny målsætning op. Den siger, at banken skal have 3/4 af lægerne som kunder, og

mindst 1/3 af lægerne skal have et fuldt kundeforhold med banken. Det er en ambitiøs målsætning - og den vil næppe kunne nås før om en halv snes år.

REVISIONSUDVALG

Jeg redegjorde sidste år for, at der er indført krav om, at pensionskassen skal have et revisionsudvalg. Vi har hidtil valgt at lade den samlede bestyrelse udgøre revisionsudvalget, således at alle bestyrelsesmedlemmer har samme adgang til og får samme indsigt i og forståelse af pensionskassens økonomiske forhold. Vi har også valgt at lade udvalget være revisionsudvalg for såvel pensionskasse som bank. Jeg har indtil nu været formand for revisionsudvalget.

Der er kommet nye henstillinger fra komiteen for god selskabsledelse. Det anbefales nu, at bestyrelsesformanden ikke skal være formand for revisionsudvalget. På min opfordring har bestyrelsen derfor besluttet, at det uafhængige revisions- og regnskabskyndige medlem, Jens Erik Christensen, efter generalforsamlingen bliver formand for revisionsudvalget. Jens Erik Christensen sidder desværre ikke på podiet i dag. Han fik i går forfald. Jeg beklager, at han ikke er i stand til at deltage i generalforsamlingen her i dag.

LØNFORHOLD

Aflønning af bestyrelse og direktion

Det er blevet et lovkrav, at jeg i min mundtlige beretning omtaler, hvordan virksomhedens bestyrelse og direktion aflønnes. Bestyrelsens og direktørens aflønning fremgår af note 10 til regnskabet, som jeg skal henvise til. Den oplyste aflønning er ikke suppleret med nogen form for incitamentsaflønninger, optioner eller lignende. Bestyrelsens aflønning er godkendt på generalforsamlingen i 2009 og reguleres løbende i takt med den almindelige lønudvikling. Direktørens løn, som fremover ligeledes forventes løbende reguleret i takt med den almindelige lønudvikling, afspejler, at direktøren i pensionskassen også har ansvaret for Lægernes Pensionsbank og Investeringsforeningen Lægernes Pensionsinvestering, LPI professionel forening samt en række associerede selskaber. Det er bestyrelsens opfattelse, at direktørens løn er markedskonform.

Lønpolitik

Det er ligeledes blevet et lovkrav, at generalforsamlingen skal godkende pensionskassens lønpolitik. Lønpolitikken omfatter bestyrelsen, direktionen samt øvrige ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Jeg kan oplyse, at der ikke udbetales variable løndelev til bestyrelse, direktion eller nogen anden ansat, hverken i form af løn, aktier, optioner eller pensionsbidrag.

Bestyrelsens honorering er fastsat af generalforsamlingen, og direktionens og aktuarens aflønning er fastsat af bestyrelsen. Øvrige medarbejderes aflønning er fastsat af direktionen. Enkelte ansatte - herunder direktører og ansvarshavende aktuar - har forlængede opsigelsesvarsler, dog ingen længere end 12 måneder. Der gælder

ingen særlige regler for pensionering. I øvrigt følges reglerne i funktionærloven og i de kollektive overenskomster for finanssektoren. Når generalforsamlingen forhåbentlig om lidt tager min mundtlige beretning til efterretning, vil lønpolitikken dermed blive anset for godkendt.

RISIKODÆKNING FOR OPSPARINGSMEDLEMMER

Her mod slutningen af min beretning vil jeg vende mig mod forhold, som berører opsparingsmedlemmerne i pensionskassen. Opsparingsmedlemmerne er blandt andet de lægestuderende og udenlandske læger med midlertidig autorisation i Danmark.

Foreningen af Danske Lægestuderende har bedt pensionskassen om at undersøge, om der kan tilknyttes dækning ved udvalgte kritiske sygdomme til de lægestuderendes pensionsordning i pensionskassen. Også Yngre Læger har for nogle år siden udtrykt ønske om, at udenlandske læger blev omfattet af risikodækning i et eller andet omfang.

Efter indgående overvejelser er administrationen kommet frem til, at det ikke kan lade sig gøre. Og Foreningen af Danske Lægestuderende har fået en grundig begrundelse herfor.

Både lægestuderende og medlemmer med midlertidig autorisation har alene en opsparingskonto i pensionskassen. De har dermed ikke nogen form for risikodækning og kaldes derfor opsparingsmedlemmer. De indbetalte pensionsbidrag opspares og anvendes - efter fradrag for udgifter til administration og efter forrentning - som indskud på pensionsordningen, hvis medlemmet senere får varig autorisation og dermed indtræder som almindeligt medlem af pensionskassen. Ellers udbetales eller overføres pengene til en anden ordning, hvis betingelserne for dette er opfyldt.

Pensionskassen har ikke kunnet finde et kriterium for dækning ved udvalgte kritiske sygdomme, der kan omfatte lægestuderende og eventuelt øvrige opsparingsmedlemmer, som ikke vil påføre pensionskassen uforholdsmæssige store omkostninger.

MEDLEMSUNDERSØGELSE

Til slut vil jeg nævne, at vi i efteråret 2010 gennemførte en undersøgelse af medlemmernes tilfredshed med pensionskasse og bank. Det er en meget tilfreds medlems- og kundegruppe, som pensionskassen og banken har. Tilfredsheden ligger på samme høje niveau som ved den sidste undersøgelse i 2007. Resultaterne fremgår af pensionskassens hjemmeside.

Medlemsundersøgelsen er gennemført, før vi nedsatte grundlagsrenten i den betingede ordning - det vi også kalder for den nye ordning.

Kommunikationen i den forbindelse var set i bakspejlet nok ikke optimal. Vores erfaring fra forløbet er, at medlemmerne har meget svært ved at forstå strukturen i de-

res pensionsordning. Det har været særligt svært at forstå for de medlemmer og pensionerede medlemmer, som primært har pensionen i den gamle ordning, at de også har pensionsdele på den nye ordning - og dermed blev berørt af ændringen i grundlagsrenten.

Det stillede os over for en meget kompliceret kommunikationsopgave. Vi har den undskyldning, at myndighedernes krav til information til medlemmerne i en sådan situation kræver en meget omfattende og præcis kommunikation helt ned i detaljen. Det er efter vores opfattelse ikke udtryk for god kommunikation, men et vilkår, som vi må leve med. Men vi må selvfølgelig konstant arbejde med at forbedre formidlingen til medlemmerne af disse komplicerede forhold.

Medlemmerne har i 2009 fået nedsat pensionen som følge af længere levetid, og derefter har de modtaget tilbud om omvalg fra gammel til ny ordning. Siden har de fået nedsat pensionen som følge af lavere renteniveau, og i den forbindelse har pensionisterne skullet tage stilling til de fremtidige pensionisttillæg. Bestyrelsen og administrationen er opmærksomme på, at dette forløb - gennemført med en temmelig kompliceret kommunikationsproces over for medlemmerne - kan have påvirket deres tilfredshed med pensionskassen negativt. Det får vi at se ved næste tilfredshedsundersøgelse.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Der er ingen tvivl om, at de nye kommende krav til solvensen og garantiproblematikken har fyldt særdeles meget for pensionskassen i det forløbne år. Den tætte kontakt til medlemmerne i forbindelse med omvalget i efteråret 2009 og nedsættelsen af grundlagsrenten har også fyldt meget.

Men det er min opfattelse, at pensionskassen har gjort det rigtige. Både tilbuddet om omvalg af pensionsordning og nedsættelsen af grundlagsrenten er sket i ekspres-tempo, fordi vi vurderede, at det var yderst vigtigt ikke at forpasse tidspunktet. Med det mener jeg, at vi skulle gennemføre begge dele, mens renten stadig var på sit laveste niveau. Hermed kunne vi nå at afvikle renteafdækningen, mens renten stadig var lav, og dermed tjene store penge, som jeg talte om, til ordningerne med lave betingede garantier.

Det kan så godt være, at det hurtige tempo, hvormed pensionskassen har gennemført disse ting, har betydet, at informationen ikke har været tilfredsstillende for alle medlemmer. Men jeg mener, at pensionskassens og administrationens styrke ligger i at kunne rykke hurtigt, når det viser sig nødvendigt til gavn for medlemmernes pension.

Lad mig slutte med at takke direktionen og alle medarbejdere i såvel kassen som banken for en engageret indsats i det forløbne år. De udfordringer, vi står over for -

herunder de regulatoriske omvæltninger pensionsbranchen gennemlever i disse år - stiller store krav til den enkelte medarbejders faglige kompetencer og arbejdsmæssige indsats. Krav som bestyrelsen finder fuldt ud er honoreret.

Dirigenten oplyste, at der kunne være 166 delegerede, og der var mødt 92 op. Derudover var 11 medlemmer mødt op.

DEBAT OM BERETNINGEN

Dirigenten sagde, at når man kom op på talerstolen, skulle man oplyse, om man var delegeret, og sige sit navn. Det gav en væsentlig større mulighed for at komme med i referatet med navns nævnelser.

Lars Hutters (delegeret): Tak for den meget grundige beretning. Det er altid en fornøjelse at møde frem her i Lægernes Pensionskasse. Jeg har et kraftigt indtryk af, at det er en meget veldrevet pensionskasse og pensionsbank. Jeg vil dog sige, at jeg synes, jeg har vanskeligt ved helt klart at gennemskue alle de tekniske betegnelser, der er i ledelsens beretning. Med fare for kraftigt at udstille min manglende viden om dette, vil jeg dog tillade mig at komme med et par spørgsmål. Jeg er ikke trænet i dette, så jeg beder bestyrelsen og formanden have mig undskyldt.

Det er bl.a. nævnt i den skriftlige beretning på side 32, at man har en lang række investeringer, som er fordelt i forskellige afdelinger, og så står der: "13 af afdelingerne forvaltes af eksterne investeringsrådgivere gennem såkaldt aktive mandater." Jeg vil godt, hvis det er muligt, have uddybet, hvad der ligger i det. Hvad menes der med "eksterne investeringsrådgivere"? Når man læser en beretning, skal man helst også forstå den.

Jeg vil også godt tillade mig at spørge til noget, der står på side 35. Under illikvide investeringsaktiver står der: "Da den danske krone blev svækket i løbet af 2010 over for dollar og yen, gav valutaafdækningen et negativt resultat på 580 mio. kr." Jeg håber ikke, jeg har forstået det rigtigt, hvis det er udtryk for, at man har lidt et tab. Men nu spørger jeg.

Som alle andre er jeg lidt interesseret i, hvordan det går med udviklingen, og jeg har selvfølgelig også bemærket de alvorlige bemærkninger, der er givet såvel i den skriftlige beretning som i formandens udmærkede mundtlige beretning om finanskrisen. Ikke mindst selvfølgelig omkring risikodækningen. Jeg er selvfølgelig meget glad for, at det ikke har været nødvendigt for min pensionsbank og pensionskasse at ty til de bankpakker, der findes. Men jeg kunne godt tænke mig at få formanden til at give en beskrivelse af, hvor risikofyldt det er for vores bank med det, der foregår i - om jeg så må sige - den store bankverden. Er vi på nogen som helst måde i en situation, hvis en af de store banker krakkede. Gud forbarme mig for, at det sker. Vil det få indflydelse på os, hvis det sker?

Til allersidst. Formanden sagde i sin mundtlige beretning, at hvis vi sagde ja til beretningen, sagde vi ja til lønpolitikken. Jeg kiggede derfor med stor interesse på, hvordan det lå med lønpolitikken. Jeg har en enkelt bemærkning til administrationsomkostningerne. Jeg synes, direktørlønningerne er helt fine, for vi har en rigtig dygtig direktør. Men med hensyn til administrationsomkostningerne fremgår det af side 60, at der er en - jeg vil godt kalde det en markant - stigning i omkostningerne. Nu har jeg været så dum, at jeg ikke har taget de andre år med, så jeg kan se, hvordan udviklingen har været forud. Men jeg kunne godt tænke mig at høre nogle bemærkninger om administrationsomkostningerne fra formanden. Det er jo lidt markant. Er det i orden sammenlignet med andre virksomheder?

Formanden: Da flere af spørgsmålene relaterer sig til driften, vil jeg bede direktøren om at svare på dem.

Direktør Niels Lihn Jørgensen: Der var fire spørgsmål, så vidt jeg forstod.

Det første gik på det med eksterne investeringsrådgivere og aktiv forvaltning. Pensionskassen er i dag skruet sådan sammen, at køb og salg af enkeltaktiver foretages af eksterne porteføljeformidlere. Internt tager vi kun stilling til, hvordan formuen skal fordeles på de forskellige typer af aktiver. Køb og salg af de enkelte aktier eller obligationer foretages af eksterne eksperter. Vi bruger i dag i vid udstrækning eksterne investeringsrådgivere og træffer ikke interne beslutninger. Disse investeringsrådgivere får nogle retningslinjer for, hvad de må, og hvad de ikke må, og de får nogle retningslinjer for, hvilke variationsmuligheder de har. Det aktive går på, at der i nogle af mandaterne er betydelige variationsmuligheder. I modsætning til at man følger et indeks, hvor det hele er låst af os, og hvor der egentlig ikke er mulighed for aktive valg. Så er der bare tale om en passiv ekstern forvaltning. Vi har et miks af passiv og aktiv forvaltning. Men når det drejer sig om de enkelte papirer, foregår det ude i byen hos eksterne rådgivere.

Det andet spørgsmål gik på valutaafdækning. Vi har den strategi, at vi ikke vil forsøge at tjene eller tabe på valuta. En sikring kan godt betyde, at man ville have tjent flere penge, hvis man ikke havde sikret sig. Men vi spekulerer ikke i valutaudsving. Vi har haft dårlige erfaringer med det i de perioder, hvor vi har prøvet at være aktive.

Det tredje spørgsmål gik på det med risikoen for banken i forbindelse med et krak i den øvrige bankverden. Jeg vil sige, at vi lever jo højt på jer. Vi har en meget, meget attraktiv kundegruppe. Hvis finanskrisen har betydet noget, kan man sige, at vi har haft en fordel af finanskrisen - på den måde, at der har været en tendens til, at vi har fået flere gode kunder ind i butikken, fordi man har fået dårligere vilkår andre steder. Banken som sådan har haft fordel af finanskrisen. Hvis man ser på risiciene ved et nyt krak i en bank, så er det egentlig ikke vores bank, der har risikoen. I princippet er det pensionskassen, der har risikoen. Men vi har forskellige metoder til at sikre vores

tilgodehavender i pengeinstitutterne gennem forskellige former for sikkerhedsstillelser. Vi har meget styr på risiciene. Selvfølgelig er der risici, men der er meget styr på størrelsen af risiciene. De er ikke en størrelse, der kan komme til at true kassen. Vi er nødt til at tage risici indimellem. Men der er grænser for, hvor store risici vi må løbe.

Det fjerde spørgsmål drejede sig om administrationsomkostningerne. Det er rigtigt, at administrationsomkostningerne stiger. Jeg kommer senere under gennemgangen af årsregnskabet ind på vores nøgletal. De ser stadig pæne ud, men de er stigende. Jeg kan sige, at alene i forbindelse med forberedelse af Solvens II og de nye regler på bankområdet opererer vi med en budgetudvidelse på adskillige millioner kroner. Måske kan administrationsomkostningerne på den lange bane komme ned igen, men vi får en investeringsfase i forbindelse med at få de nye systemer op at køre. Vi er nødt til organisatorisk at lave nye administrative enheder i pensionskassen og banken for at løse de opgaver. Det er ikke noget, vi har valgt. Det er noget, vi skal. Så administrationsomkostningerne bliver større, som formanden også var inde på.

Var det tilfredsstillende? (Lars Hutters: Ja.)

Mogens Hüttel (delegeret): Når dirigenten ligefrem giver én mulighed for at komme med i referatet, skal man jo ikke sige nej. Jeg forventer, at det er sidste gang, jeg får lejlighed til at sidde med i denne agtværdige forsamling. Jeg synes, det er passende at komme med et par enkelte kommentarer. Det, som jeg tillægger betydning, er ikke så meget variationerne fra år til år. Jeg har altid, når jeg har siddet dernede, kigget herop - ikke så meget på mine kolleger, for dem kender jeg godt, men på de andre - og jeg har altid været utrolig tilfreds med den måde, de har forvaltet mine penge på. Det er jeg stadig væk i dag. Selv om jeg synes, der er mere krudt og humor i Mikael Rosenmejer, end der var i vores forrige advokat. Men hvis det doceres passende, er det vel også i orden.

Det, jeg har lagt vægt på gennem årene og også gør nu, er, at der er en fornuftig balance mellem afkast og administrationsomkostninger. Her er der grund til ros, for det har altid set godt ud i Lægernes Pensionskasse. Vi har jo fået en forklaring. Noget af det forstod jeg ikke en dyt af. Men jeg har det ligesom dommerne har det i Patientklagenævnet - det som nu hedder Disciplinærnævnet. De læser aldrig de lægelige journaler, for dem forstår de ikke alligevel. Alligevel er de i stand til at være med til at træffe fornuftige afgørelser. Jeg er sikker på, at det også sker her.

Med hensyn til lønpolitikken ser jeg ikke på kroner. Jeg ser på princippet. Og fra min side er der et tilsagn om at støtte den lønpolitik, der er lagt frem. Den er jeg sikker på, vi vil få gavn af.

Det sidste, jeg vil kommentere, er jeres informationsopgave. Jeg synes, du var lige hård nok ved jer selv, Mikael. Læger, som jo ikke hører til blandt den ringest lønnede

del af befolkningen, har jo altid godt kunnet lide ordet "garantier". Men jeg synes ikke, det var svært at vælge. Jeg har foretaget det valg, som I anbefalede. Jeg synes ikke, det var svært at se sammenhængen imellem, at garantierne kunne - på kortere eller længere sigt - forhindre en fornuftig udvikling. Derfor var det let for mig at vælge. Jeg synes ikke, I skal lade jer forstyrre af, at der kom kritik af kommunikationen. I kan såmænd aldrig gøre det godt nok alligevel. Der vil altid være nogle, der er utilfredse. Jeg vil bare understrege, at jeg synes, det var sobert og godt, hvad der blev lagt ud. Det gav i hvert fald mig, som ikke er specielt økonomisk kyndig, et godt grundlag for at træffe mit valg.

Med disse ord vil jeg gerne sige tak for at have fået lov til at være med her. Om lidt, når vi tager stilling til formandens skriftlige og mundtlige beretning, så er jeg en af dem, der stemmer for. Der var ingen spørgsmål i mit indlæg.

Formanden *Mikael Rosenmejer*: Jeg vil gerne takke for rosen. Den hjalp på mit selv-værd. Det kan godt være svært at forstå, hvordan administrationsomkostningerne beregnes. Men jeg kan sige, at der er ét tal, der er interessant. Beregnet på de bidrag, I indbetaler, er Lægernes Pensionskasse Danmarks billigste pensionskasse. Der er ingen, der har en lavere procent i administrationsomkostninger pr. indbetalt krone. Det er det, der er afgørende. Men tak for rosen.

Dirigenten: Tak for de svar, vi fik på de tvivlsspørgsmål, der blev rejst. Vi andre har selvfølgelig forstået det hele. (Munterhed). Vi har taget konsekvensen af det med "kontributionsbekendtgørelsen" og lignende og lægger fremover altid generalforsamlingen tidligt på eftermiddagen. Det er ikke let at sige.

Jeg tror, vi med de faldne bemærkninger kan konstatere, at beretningen er taget til efterretning, og at I dermed også - som det blev nævnt her fra talerstolen - har godkendt principperne for lønpolitikken. (*Bifald*).

Beretningen blev *enstemmigt taget til efterretning*.

PUNKT D. FREMLÆGGELSE AF DET AF REVISION, BESTYRELSE OG DIREKTION UNDERSKREVNE ÅRSREGNSKAB TIL GODKENDELSE

Adm. direktør *Niels Lihn Jørgensen* præsenterede hovedresultaterne fra "Årsrapport 2010" og illustrerede forelæggelsen med nogle plancher. Han sagde:

I min gennemgang af årsrapporten skal jeg prøve at gøre det enkelt, selv om det er svært. Jeg vil fokusere på fire forhold, som er afgørende for pensionskassens økonomi. Det drejer sig om solvens, formueafkast, omkostningsniveau og så vores bank.

Først lidt om solvenssituationen - det vil sige om pensionskassens mulighed for at leve op til sine forpligtelser over for medlemmerne. Det samlede kapitalberedskab - nu er vi ovre i noget teknik, men det er dybest set den samlede "buffer", pensions-

kassen har til at modstå finansielle stød - er vokset i 2010 med 3,3 mia. kr. og udgør nu 13,5 mia. kr. Det er altså en "buffer" til at modstå stød. Væksten på 3,3 mia. kr. er en nettoeffekt af flere forhold. Jeg vil nævne to. Vi vurderer hvert eneste år vores levetidsforudsætninger, og levetidsforlængelsen har ultimo 2010 kostet knap 0,4 mia. kr. Nedsættelsen af grundlagsrenten fra 2 til 1 pct. gav gevinst. Den gav en styrkelse af kapitalgrundlaget på ca. 2,2 mia. kr. I 2010 har der altså været en væsentlig forbedring af kapitalgrundlaget.

Det er imidlertid ikke bare det samlede kapitalberedskab, der er vigtigt. Der er noget, der hedder "basiskapital". Det svarer til det, der hedder egenkapitalen med nogle fradrag. Egenkapitalen er den del af kapitalberedskabet, som ikke tilhører medlemmerne. Jo, egenkapitalen tilhører også jer, men den er ikke allokeret ud på medlemmerne. Det er så at sige pensionskassens fælles, store kapitalbuffer. Den er blevet lidt mindre i løbet af 2010. Den udgør ved årets udgang 6,7 mia. kr. Det er væsentligt mindre end før finanskrisen, hvad I også kan se ud af tabellerne. Det interessante spørgsmål er ikke disse tals størrelse. Det er, om kapitalberedskabet og basiskapitalen er store nok til at køre pensionskassen på en fordelagtig måde for medlemmerne. Lad os se på begge faktorer.

Først kapitalberedskabet. Kravet til kapitalberedskabet eller "bufferen" kan opgøres til godt 9 mia. kr., for at vi kan leve op til de kapitalkrav, som lovgivningen på den ene eller den anden måde stiller til pensionskassen. Det svarer til, at pensionskassen har en konkurssandsynlighed på under ½ pct. Når jeg taler om konkurs, er det ikke jeres risiko for at miste penge, så er det pensionskassens risiko for at miste sin egenkapital. I har stadig væk jeres penge tilbage. Risikoen for, at pensionskassens egenkapital går tabt, må højst være ½ pct. Det kræver et kapitalberedskab på godt 9 mia. kr. Der er en rigelig margen, cirka 4,3 mia. kr., i kapitalberedskabet. Den margen er intakt, også når Solvens II er indført i 2013. Det har vi styr på allerede nu. Så vi kan føre pensionskassen videre igennem en Solvens II verden i 2013.

Det betyder, at midlerne i den nye pensionsordning - jeg skal ikke forklare dette i detaljer, for det er nok ikke muligt heroppefra - kan investeres frit. Helt uafhængig af garantiproblematikken. Fuldstændig som om det var et markedsrenteprodukt.

Hvis vi vender os mod det andet kapitalbegreb, basiskapitalen - som ligner egenkapitalen lidt - har vi brug for en basiskapital på knap 5 mia. kr. for at leve op til kapitalkravene. Igen med en konkurssandsynlighed på højst ½ pct. Der er kun en lille margen. Den er kun på 0,6 mia. kr. Det forhold betyder, at midlerne i den gamle pensionsordning ikke kan investeres på en sådan måde, at de giver et formueafkast, der overstiger grundlagsrenten. Pensionstilsagnet kan ikke forøges i den gamle ordning. Situationen er dog lidt mere komfortabel, end disse tal viser, fordi vi har muligheder for at finjustere på forskellige former for renteafdækninger. Vi har også mulighed for at frigøre noget kapital fra Lægemes Pensionsbank. Så det er lidt bedre, end det ser

ud her. Men det er vigtigt at understrege, at det stadig væk ser pænt ud. I skal huske, at vi skal ikke have mere kapitaloverskud end nødvendigt. Vi skal have det kapitaloverskud, som gør, at vi kan køre pensionskassen hensigtsmæssigt. Ellers skulle vi tage større finansielle risici og prøve at tjene nogle flere penge. Eller også skulle vi udlodde pengene som bonus. Det har altså ikke noget formål i sig selv, at det tal bliver stort. Det skal være stort nok til at drive forretningen fornuftigt. Og det er det.

Den samlede konklusion med hensyn til solvensen er egentlig meget enkel: Den nye ordning er i en yderst komfortabel situation og vil fremover kunne opnå et konkurrencedygtigt formueafkast. Den gamle ordning kan uden problemer leve op til pensionstilsagnene, men er i den ukomfortable situation, at tilsagnene aldrig vil kunne forøges, som formanden også var inde på.

Pensionskassen som virksomhed er i en helt tryk situation.

Det var konklusionerne vedrørende solvens. Derefter vil jeg vende mig imod resultaterne. I 2010 var der gevinst både på aktier og obligationer. Finanskrisen er kommet på afstand, og vi har fået gevinst både på investeringsaktiver og på afdækningsaktiverne. Det samlede afkast på investeringsaktiverne blev på 12,4 pct. Det omfatter børsnoterede investeringsaktiver, ejendomme, private equity og kreditfonde. På afdækningsiden blev renteafdækningen håndteret sådan, at renterisikoen på de garanterede grundlag stort set var fuldt afdækket igennem hele 2010. Der var en positiv gevinst på renteafdækningen for de garanterede ordninger på 2 mia. kr. på grund af rentefaldet. På de nye ordninger med den betingede garanti er der - som formanden også var lidt inde på - normalt ikke renteafdækning, men i løbet af 2010 havde vi en periode, hvor vi var nødt til at lægge afdækning på, indtil vi kunne nedsætte grundlagsrenterne fra 2 til 1 pct. Nedsættelsen af grundlagsrenten gjorde det muligt at afmontere renteafdækningen igen. Her fik de nye ordninger en gevinst på over en halv milliard kroner, som vi kunne låse fast, ved at vi kunne sælge renteafdækningsinstrumenterne.

Vi har også haft lidt aktieafdækning i løbet af året. Det er et led i den samlede risikostyring. Det svarer til, at vi sælger de aktier, vi har. Vi har tabt 0,7 mia. kr. på afdækningen. Eller fået en mindre gevinst, end vi ellers kunne have fået.

Hvis vi skal gå lidt dybere ned i formueafkastet, kan det være interessant at se på afkastet på de børsnoterede investeringsaktiver. Det er sammenligneligt med, hvad man har i et almindeligt markedsrenteprodukt, hvis der er tale om en kapital- eller en ratepension. Afkastet er på 16,2 pct. Det er 1,7 procentpoint større end det benchmark, vi opererer med.

Hvis vi ser på obligationsdelen, gav den et afkast på 8 pct. Det er 0,8 procentpoint større end benchmark. Det skyldes god allokering mellem forskellige obligationstyper. Det er en intern beslutning i pensionskassen.

De børsnoterede aktiver gav et afkast på 24,3 pct., hvilket er 2,7 procentpoint højere end benchmark. Merafkastet skyldes først og fremmest dygtig forvaltning hos vore eksterne aktieforvaltere.

Samlet set er det et ganske fint resultat.

Hvor står vi i forhold til branchen? I 2010 er der ca. 40 selskaber, og Lægernes Pensionskasse ligger som nr. 20. Vi ligger lige i midten af branchen i 2010. Det er en blanding af investeringsaktiver og afdækningsaktiver. Det er de samlede formueafkast.

Hvis vi ser på den lange periode, 1991-2010, ligger vi på en andenplads. Vi har ligget stabilt på en 1., 2. eller 3. plads i årevis. Den plads fastholder vi i det lange gennemsnit. Så samlet set - set over det lange stræk, og det er det, vi skal vurdere det på - kører det pænt.

Hvis vi ser på administrationsomkostningerne, ligger de på 591 kr. pr. medlem i 2010. De ligger på et stabilt lavt niveau. Vi så før nogle stigninger, men der er noget teknik i den måde, disse tal laves på. Dette er de officielle nøgletal. Niveauet vil som nævnt fremover stige på grund af Solvens II.

Hvordan ligger vi så her i forhold til branchen? Der er tre officielle nøgletal. Med hensyn til omkostningerne i procent af betalte bidrag ligger vi i bund af de selskaber, der er med i oversigten. Omkostninger i procent af hensættelserne - det er altså i procent af jeres formue i pensionskassen - ligger vi på 0,05. Det er det laveste i branchen. På det tredje omkostningsnøgletal, det er pr. medlem, ligger vi på 591 kr. Det er i midterfeltet. Men det er meget, meget svært for en gammel pensionsordning at have et meget lavt nøgletal her. For vi samler en masse historik sammen, som selvfølgelig koster noget. Derfor er det meget svært at holde det tal nede sammenlignet med nye ordninger, som typisk ligger helt nede i bunden.

Til sidst vil jeg sige lidt om banken. Det er ret teknisk, men jeg skal prøve at tage essensen frem. Kassens samlede investering i banken, som består af mange forskellige ting, giver et afkast på 4,6 pct. Vi har et benchmarkafkast, som er helt nede på 1 ½ pct. Det er noget teknik. Det skyldes, at banken dybest set af forskellige lovgivningsmæssige grunde er overkapitaliseret. Den har egentlig mere kapital, end den skal have. Den kapital er placeret i helt korte obligationer. Banken bruges som et led i pensionskassens afdækningsaktiver. Det korte af det lange er, at når man korrigerer

for disse forhold, har pensionskassen en meget sund bankforretning. Vi tjener pænt på Lægernes Pensionsbank som ejere. Det er jo pensionskassen, der er ejer.

Det var, hvad jeg ville sige. Det er essensen. Tak fordi I hørte på det.

Dirigenten: Det fremgår af den udsendte årsrapport side 38, at regnskabet er underskrevet af direktion og bestyrelse, og det fremgår af side 40, at revisionen har givet en blank påtegning, som det hedder, og at den lægelige revisor side 41 har skrevet, at gennemgangen af beretning og regnskab ikke giver anledning til bemærkninger.

Steen Vadstrup (delegeret): Jeg hører til den ældre del af lægegruppen, og jeg har et par spørgsmål. Det første er til banken. Har man planer om, at lægerne kan låne til køb af ejendom i udlandet? Det er jo noget, der er aktuelt for nogle af os. Det ville være rart, hvis man kunne låne penge hertil i Lægernes Pensionsbank.

Det andet drejer sig om lægeproduktionen. Jeg vil sige, at jeg er absolut ikke ekspert, men jeg ved, at vi har en stigende lægeproduktion. Det giver en øget indtægt i Lægernes Pensionskasse. Men jeg kan ikke rigtigt vurdere, om de ældre læger pensjonsmæssigt får gavn af den stigende indbetaling fra de yngre læger, eller om den indbetaling kun kommer de yngre læger til gode. Man må også tage hensyn til, at der kommer en faldende lægeproduktion igen. Jeg ved ikke, om det er noget, man har taget hensyn til i beregningerne af de fremtidige pensionsindbetalinger. I den forbindelse vil jeg mene, det vil være forkert, hvis man slutter sig sammen med pensionskasser, som har faldende indtægter, fordi der er et faldende antal akademisk uddannet personale. Vi har - foreløbig i hvert fald - en kraftigt stigende produktion af læger.

Direktør Niels Lihn Jørgensen: Med hensyn til ejendoms køb i udlandet kan jeg sige, at vi en gang imellem har set lidt på det. Der er en masse stordriftsfordele, som vi kan nyde godt af, når vi yder lån på det danske marked, som vi ikke har på det udenlandske marked. Der er jo mange lande. Det kan hurtigt blive både meget bekosteligt og risikobehæftet, hvis vi skal ud i det segment. Vi har indtil videre vurderet, at der ikke er forretningsmæssig basis for at udvide forretningen på det område. Men vi skal selvfølgelig nok holde øje med det. For vi ved godt, at der er ønsker om det.

Med hensyn til indbetalingerne fra medlemmerne er pensionskassen jo skruet sådan sammen, at de indbetalinger, der kommer fra et givet medlem, tilfalder det pågældende medlems pensionsordning. Så der er ikke tale om, at andre grupper har fordele af, at der kommer større indbetalinger. De har kun fordele på én måde, nemlig at stordriftsfordelene i pensionskassen øges. Kassen bliver billigere at drive pr. enhed. Det er den eneste fordel. Ellers er det adskilt. Den nye udvikling med hensyn til kontributionsgrupper, hvor vi går fra 12 til 22, er en yderligere sikring af, at der ikke på nogen som helst måde kan overføres midler mellem grupperne. Man kan sige,

at bortset fra stordriftsfordelen kan det enkelte medlem egentlig være ligeglad med, hvor mange bidrag der kommer fra andre medlemmer.

Dirigenten: Jeg tror, Mikael og jeg godt kunne gå ind for en fusion med JØP, når vi ser placeringerne. Men det skal vi jo ikke stemme om her.

HaHa

Herefter blev årsregnskabet *enstemmigt godkendt*.

PUNKT E. FASTSÆTTELSE AF MEDLEMSBIDRAG

Dirigenten henviste til det udsendte materiale, som findes på side 9 og de følgende sider. Medlemsbidraget reguleres i overensstemmelse med udviklingen i de overenskomstmæssige pensionsbidrag.

Bestyrelsens forslag til medlemsbidrag blev herefter *enstemmigt godkendt*.

PUNKT F. FORSLAG FRA BESTYRELSEN, DELEGEREDE ELLER MEDLEMMER

Dirigenten henviste til det udsendte materiale.

Forslag 1 fra Jørgen Lindskov (delegeret) om, at den manglende adgang til at anvende Lægernes Pensionsbank og komme i betragtning til pensionskassens boliger for de af Lægeforeningens pensionerede medlemmer, der ikke længere er medlem af pensionskassen, diskuteres på generalforsamlingen

Dirigenten henviste til det udsendte materiale, hvor Jørgen Lindskovs forslag findes på side 14.

Jørgen Lindskov (delegeret): Jeg hedder Jørgen Lindskov. Jeg er pensioneret overlæge og delegeret, og så er jeg medlem af bestyrelsen for Foreningen af pensionerede læger. Mit forslag fremgår af side 14 i de udsendte generalforsamlingsbilag. Og så er der en to siders argumentation mod mit forslag fra bestyrelsen. Den vil jeg ikke komme nærmere ind på. Den har I formentlig alle sammen læst. Sagen er, at der en mindre gruppe af tjenestemandsansatte overlæger og embedslæger, der ved deres pensionering på grund af en tvangsindløsning af deres pensionsmidler mistede medlemskabet af pensionskassen. Samtidig mistede de også adgangen til Lægernes Pensionsbank og boliger. Banken er en god bank. Jeg bruger den selv, og jeg kan varmt anbefale den. Men det er jo også en forretning, og jeg kan forstå, at banken ønsker at udvide medlemsskaren. Det markerer den ved en lang række annoncer i Ugeskrift for Læger. Men det fremgår ikke heraf, at man samtidig skal være medlem af pensionskassen. DJØF'erne har søreme også fået adgang til Lægernes Pensionsbank via deres pensionskasse, som hedder det sjove navn JØP. Derfor kan jeg ikke forstå, at tidligere medlemmer af pensionskassen, som fortsat er medlemmer af Lægeforeningen, ikke kan være med i banken.

Hvad angår boligerne må jeg sige, at selvfølgelig skal medlemmer af pensionskassen have førsteret til boligerne. Men jeg kan ikke rigtig forstå, at boliger, som medlemmerne ikke ønsker, ikke kan komme os andre til gode, frem for at de bliver udlejet til fremmede personer.

Det ønsker jeg altså, at vi skal diskutere med det formål at åbne adgangen til lægernes bank for medlemmer af Lægeforeningen, og at Lægeforeningens medlemmer kan komme i betragtning til boliger, selv om de ikke er medlem af pensionskassen. Her ved jeg godt, at de starter med nul anciennitet, så deres chance for at få de attraktive boliger vil selvfølgelig være minimal.

Formanden: Forslaget er kommenteret i de skriftlige kommentarer fra bestyrelsen. Jeg vil gerne henvise hertil. Jeg vil dog lige fremhæve, at der er, som I ved, ikke sammenfald mellem Lægeforeningens og pensionskassens medlemskreds. Ligesom det er vigtigt for Lægeforeningen, er det også vigtigt for pensionskassen, at der er de bedst mulige incitamenter til at være medlem af pensionskassen. Det er en forudsætning for pensionskassens langsigtede konkurrencedygtighed og eksistens. De læger, der er medlem af pensionskassen, har typisk deres hovedordning hos os, og de høster de fordele, som medlemskab af Lægernes Pensionskasse nu engang giver. De, der har deres hovedordning andre steder, høster de fordele, man har i de pensionskasser. Det er efter bestyrelsens opfattelse nu engang sådan, at medlemskab og fordele følges ad. Der kan være flere grunde til, at en læge, der tidligere har været medlem af pensionskassen, ikke længere er medlem. For det første kan ordningen være overført til tjenestemandssystemet i forbindelse med ansættelsen som tjenestemand. Det valg er jo truffet af medlemmet selv. Der kan være tale om, at medlemmet selv har ønsket at få overført ordningen til et andet pensionselskab som led i et jobskifte. Endelig kan det være, at pensionskassen har indløst ordningen efter de regler, der gælder herfor i lovgivningen, fordi ordningen har været for lille til, at det har været rentabelt at have den stående. Hvis man ikke længere er medlem, bortfalder retten til at være kunde i banken og retten til at få tildelt lejligheder.

Der er en række grunde til, at vi ikke synes, det er en god idé, at andre end pensionskassens medlemmer kan blive kunder i banken. Det har noget at gøre med konkurrencedygtigheden. Den er i vidt omfang afhængig af, at vi har en samdrift imellem pensionskassen og banken. Det er ikke rimeligt, at de kunder, der ikke er medlem af kassen, skal kunne høste disse fordele. Der er også et informationsproblem. Vi kan nemt informere de medlemmer, som vi har i pensionskassen og banken, når der er tale om en fælles information. I givet fald skulle vil til at lave selvstændige informationskanaler til de andre.

Man kan sige: Men hvordan kan det være, at medlemmer af DIP og JØP kan blive kunder? Vi har et intenst samarbejde med de to pensionskasser, og sammen med banken kan de klare deres medlemmers rådgivningsforhold. Man skal også huske, at

det, de kan få, er alene adgang til at oprette ratepension, en kapitalpension og en kassekredit på 50.000 kr., hvis de forvejen har sparet 50.000 kr. op. For de pensionerede medlemmer er det jo ikke interessant at få en ratepension eller en kapitalpension. De andre får altså kun adgang til nogle meget simple produkter. For jer vil det typisk være af interesse at få porteføljepleje eller andet.

Men vi vil i bestyrelsen gerne overveje, nu hvor det er rejst, om der er mulighed for at lave nogle byggeklodser, sådan at I eventuelt kunne få tilgang til visse dele af bankens produktpalet. Det vil vi godt prøve at overveje i bestyrelsen.

Med hensyn til lejlighederne er det sådan, at det er medlemmerne, der ejer disse lejligheder. Det virker ikke rimeligt, at ikke-medlemmer skal kunne få lejligheder på ejernes bekostning. Jeg forstår, at det heller ikke er det, du lægger op til. Det store problem er, at pensionskassen har ikke mulighed for at beregne nogen anciennitet. I kan jo frit leje de lejligheder, der ikke lejes af medlemmerne, fordi de udbydes i det åbne marked. Man kunne så sige: Skulle I ikke have fortrinsret frem for en jurist til at få en af de lejligheder? Det kan jeg sådan set godt se det rimelige i. Men efter hvilke kriterier? Vi har ikke mulighed for at tjekke jeres anciennitet. Men lad os gå hjem og overveje, om der er nogen mulighed for, at I kunne komme i en gruppe 2, således at dem i det åbne marked bliver gruppe 3. Jeg kan ikke love, at det kan lade sig gøre. Men jeg synes, vi skal gå hjem og overveje det.

Var det svar på spørgsmålene? (Jørgen Lindskov: Det var et godt svar.)

Dirigenten: Der ligger altså et tilsagn om, at man vil kigge på begge mulighederne. Du har lagt op til at få en tilbagemelding, og den er så kommet. Jeg går ikke ud fra, at der er noget, vi skal stemme om. Det er vi enige om. (Jørgen Lindskov: Ja.) Vi har noteret os det tilsagn, der ligger fra bestyrelsens side.

Forslag 2 fra Jørgen Lindskov (delegeret) om, at pensionerede medlemmer repræsenteres i pensionskassens bestyrelse ved en pensionist

Dirigenten henviste til det udsendte materiale, som findes på side 16 i det udsendte hæfte.

Jørgen Lindskov (delegeret): Først vil jeg sige tak til formanden for tilsagnet. Det er jo gode kunder. Det er tjenestemandspensionsberettigede kunder. Du sagde lige, at DJØF'erne kun havde adgang til begrænsede ydelser. De har dog adgang til en meget attraktiv ordning: højrentekonto som lønkonto. Men tak for tilsagnet.

Så over til noget andet, som måske er lidt mere alvorligt. Det er faktisk sådan, at tidligere var der en pensionist i bestyrelsen, men den repræsentation mistede vi. Bestyrelsen består nu af 4 læger og 3 ikke-lægelige medlemmer. Men ingen af de 4 lægelige medlemmer er pensionister. Vi finder det urimeligt, at dem, som indbetaler

til pensionskassen, er repræsenteret, men ikke dem, som nyder den opsparede kapital. Vi udgør faktisk 18 pct. af pensionskassens medlemmer, og hvis vi ser på den opsparede kapital, vi har, er procenten formentlig endnu større.

Vi foreslår derfor, at en ledig plads i bestyrelsen besættes med en pensionist. Det er et ønske, som vi også mener har været rejst i hovedbestyrelsen, hvor man har set positivt på sagen. Jeg vil altså gå ind for, at der bliver en pensionistrepræsentation i bestyrelsen for pensionskassen.

Formanden: Bestyrelsen vil helst holde sig ude af diskussionen om, hvem der vælges ind i bestyrelsen. Vi har ændret bestyrelses-"set up"et, så vi er gået fra en bestyrelse med 8 læger og så en ekstern formand til nu at være 7 bestyrelsesmedlemmer, hvoraf 4 er læger, mens 3 er eksterne. Det synes vi er en rigtig god sammensætning. Det har givet et væsentligt "boost" til bestyrelsesarbejdet. Vi har fået en række andre kompetencer i bestyrelsen.

De fire læger, som sidder der, sidder som sådan ikke længere direkte som repræsentanter for søjler, men de repræsenterer forskellige parter. De vælges efter indstilling fra Lægeforeningen.

Jeg synes, det er helt rimeligt, at pensionisterne tages i betragtning ved den indstilling. Men jeg vil - som det også fremgår af vores skriftlige kommentar - nødt til at have, at vi skal udvide bestyrelsen, hvilket forslaget heller ikke lægger op til. Det kan vi heller ikke gøre med de nuværende vedtægter. Jeg vil også nødt til at have, at vi skal miste nogle af vores eksterne bestyrelsesmedlemmer. Hvis en pensionist skal ind, må det være som et af de lægelige medlemmer. Jeg vil foreslå, at foreningen tager kontakt til Lægeforeningens bestyrelse med henblik på, hvordan man skal forholde sig fremover.

Lisbeth Lintz Christensen (delegeret): Jeg er formand for Foreningen af Ungre Læger og er derfor også medlem af Lægeforeningens bestyrelse. Jeg står her i dag for at fortælle et par sekunder om, at i Lægeforeningens bestyrelse har vi naturligvis ikke lavet en indstilling til denne forsamling uden at tænke os godt om. Vi mener, at den nuværende bestyrelsessammensætning i Lægernes Pensionskasse er optimal. Vi har en professionaliseret bestyrelse, og vi har i øvrigt 4 meget gode lægelige medlemmer af pensionskassen, som sidder der med en grundig uddannelse inden for et område, som er ualmindelig vanskeligt tilgængeligt. Jeg var nok ikke den eneste, der ikke forstod alt det, der foregik tidligere i dag. Men jeg er sikker på, at vores lægelige medlemmer af bestyrelsen rent faktisk forstår, hvad der foregår. Det er vigtigt, hvem der sidder i bestyrelsen af lægelige medlemmer. Det er ikke bare en kuriositet. Det er ikke fornuftigt at skifte ud og ind engang om året. Nu er der to-årige valgperioder. Men hyppige skift. Det gælder om at have en høj grad af kontinuitet, fordi man dermed får et godt grundlag for de beslutninger, der bliver taget.

En af de ting, vi også lægger vægt på i Lægeforeningens bestyrelse, er, at den lægeskare, der sidder der, er forskellige. Man kunne jo fristes til at sige, at det nok var nogenlunde samme kompetencer, de 4 læger kommer med. Men netop derfor har vi kigget meget specifikt på, at de 4 læger, der sidder der, er så forskellige som muligt. Det gælder f.eks. i forhold til alder. Der er rigtig stor forskel på at være relativt ung - og dermed have mange år, til man skal pensioneres - og at være relativt gammel og have kort tid, til man skal være pensionist. Jeg er helt enig i, at der er også en anden situation, når man er "nyder", som du valgte at kalde det. De betragtninger har vi haft i Lægeforeningens bestyrelse, og vi har ud fra den samlede betragtning valgt at indstille de 4 medlemmer, som fremgår tydeligt af det skriftlige materiale. Vi har bl.a. kigget på forskelligheden aldersmæssigt og på kontinuiteten. Der er 3, der genopstiller, og der er 1, der ikke genopstiller. Vi synes også, det er væsentligt, at der sidder et kvindeligt lægeligt medlem af Lægernes Pensionskasses bestyrelse, således at den også kønsmæssigt afspejler den variation, som er i vores medlemskreds.

Poul Schiøler (delegeret): Jeg hedder Poul Schiøler, og jeg er pensionist. Vi er nogle stykker, der har lavet en pensionistliste. Jeg taler ikke på denne pensionistlistes vegne. Jeg taler alene på mine egne vegne. Jeg er den eneste her, som har siddet som pensionist i bestyrelsen. Selv om jeg må sige, at året efter at jeg gik ud, 2008, var et usædvanligt elendigt år for pensionskassen, så mener jeg ikke, det på nogen måde var, fordi jeg gik ud.

Jeg synes, den ændring, der skete for 3 år siden, hvor man fik en mindre og mere professionelt sammensat bestyrelse, er fantastisk god. Derfor skal vi ikke ændre på antallet af medlemmer i bestyrelsen. Vi har lavet en delegeretforsamling, som ikke automatisk er den samme som Lægeforeningens repræsentantskab. Der er også andre. F.eks. er der vores pensionistliste. Problemet var jo, at der er medlemmer af pensionskassen, som ikke er medlemmer af Lægeforeningen. Vi har overordentligt store vanskeligheder ved at få fundet folk, som ikke er medlemmer af Lægeforeningen. Man kan ikke sammenkøre registrene og på den måde finde nogen. Det ville være meget vanskeligt, hvis man skulle opstille en pensionist, at få et retfærdigt udtryk for denne pensionists tilhørsforhold.

Min erfaring er, at det er ikke sådan, at det, at man er pensionist, kan tilføre pensionskassens bestyrelse noget som helst. Det er hårdt arbejde med tal. Jeg er enig med dig i, at kontinuiteten er fantastisk vigtig. Man skal vælge folk ind, som er parat til at sidde de næste 6 år. Og så skal delegeretforsamlingen være klar til at genvælge dem, medmindre de tager af kassen. Man lærer ikke pensionskassens bestyrelsesarbejde på et eller to år. Det tager længere tid.

Min personlige anbefaling er, at man skal ikke udvide bestyrelsen. Jeg går ind for genvalg af dem, der genopstiller. Der er i øvrigt flere af dem, som er på vej til deres

bedste alder. Det gælder også formanden. Der er ingen grund til at ændre noget. Jeg giver den forrige taler ret i, at der skal være et kvindeligt medlem. Mindst ét. Delegeretforsamlingen skal holde øje med bestyrelsen. Ikke som "big brother", men for nogle af os som "old brother" eller måske "kind old brother". Det er her, diskussionen skal foregå. Jeg synes, der skal være tid til det. Måske kunne I lægge næste generalforsamling på Østerbro. Så kan Lars Hutters og jeg deltage.

Ole Nørregaard (delegeret): Jeg er åbenbart også på vej til den bedste alder. Det glæder jeg mig til. Jeg vil gerne støtte det synspunkt, som har været forfægtet. Jeg vil gøre det kort. Jeg synes, at den ordning, som kører nu, er rigtig. Som det er blevet understreget flere gange, er det vigtigt at have et professionelt arbejdende team. Det vil jeg gerne støtte. Jeg vil også opfordre til, at man støtter op om, at det foregår som nu, i form af at man godkender den indstilling, der ligger fra Lægeforeningen.

Det er let at forstå, at uanset hvilken krog man sidder i, ser verden mest interessant ud fra det perspektiv, man nu har. Alle har selvfølgelig særinteresser. Jeg tror, det let bliver en rodebutik. Som det kører nu, har det været fuldt tilfredsstillende. Jeg vil foreslå, at det er det, man fortsætter med.

Jørgen Lindskov (delegeret): Jeg må indrømme, at jeg synes, I nedgør pensionisterne. Jeg kan ikke forstå, hvorfor en pensionist ikke også kan være kvalificeret til at sidde i pensionskassens bestyrelse. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man tror, at pensionisterne ikke kan klare det. Så affældige er vi ikke, at vi ikke kan tilegne os den viden, som er nødvendig. Som jeg siger: Vi repræsenterer 18 pct. af medlemsskaren. Og kapitalmæssigt er det en endnu større procentdel. Jeg kan ikke forstå, hvorfor I hele tiden taler imod, at vi skal være repræsenteret i bestyrelsen. Det er dog vores penge, der udbetales i pension.

Jeg fastholder vores ønske om at få en repræsentant i bestyrelsen.

Dirigenten: Vi er jo ikke i gang med at ændre vedtægterne. Sådan som det er forklaret her, er der flere muligheder. Man kan gå til Lægeforeningen og via dem få udpeget en pensionist. Man kan allerede under det næste punkt på dagsordenen stille et forslag til, hvem man ønsker at opstille. Herunder også en pensionist. Endelig er det sådan, at man kan stille et forslag om ændring af vedtægterne til næste år. Det er de muligheder, der ligger allerede. Derudover kunne der være en mulighed for at få en tilkendegivelse af her fra forsamlingen, om den er for eller imod, at man arbejder på næste år at få et ekstra medlem ind, som er pensionist. Er det det forslag, du gerne vil have prøvet? Ellers er der jo de andre muligheder, som stadig ligger der. Der er mulighed for at stille en pensionist op under næste punkt på dagsordenen. (*Jørgen Lindskov:* Jeg tror, vi vil forhandle med hovedbestyrelsen i Lægeforeningen, og så vil vi stille en kandidat op her til valget.)

Det er klart, at alle har ret til at stille et vedtægtsforslag til næste år, hvis de vil.

Vi afslutter dette punkt med de faldne bemærkninger.

PUNKT G. VALG AF BESTYRELSE

Dirigenten: I kan se af det udsendte materiale, side 17 og 18, at der skal vælges 4 medlemmer efter indstilling fra Lægeforeningen og 3 medlemmer med særlige kvalifikationer, som ikke er læger. Jeg vil bede om, at vi tager de to afstemninger hver for sig. Det vil sige, at vi først kigger på valg af lægelige medlemmer. Der skal vælges 4.

Af det udsendte materiale fremgår det, at Henriette Klarskov ikke kan genvælges. Det fremgår, at Jens Lundby Frandsen, Joachim Hoffmann-Petersen og Uwe Max Jansen indstilles til genvalg. Det fremgår yderligere, at man indstiller Marianne Ingerslev Holt som nyt lægeligt medlem af pensionskassen. De er præsenteret på side 31 og 32, men det skal ikke forhindre andre, der måtte stille op, i at melde sig. Jeg spørger, om der er andre kandidater.

Jørgen Lindskov (delegeret): Jeg optræder på vegne af Foreningen af pensionerede læger. Vi opstiller Ole Hein Sørensen. Han har ikke fået nogen flot beskrivelse i papirerne, så han vil selv introducere sig her fra talerstolen.

Ole Hein Sørensen (delegeret): Jeg er delegeret og medlem af Pensionerede lægers bestyrelse. Jeg har selv, da jeg blev overlæge i 1973, valgt at fortsætte i Lægernes Pensionskasse privat, således at jeg har et indgående kendskab til pensionskassen igennem de mange år. Jeg blev overlæge i 1973, skrev disputats i 1978, var overlægerådsformand på KH i 1980'erne og også amtsoverlægerådsformand i Århus Amt i slutningen af 1980'erne. I 1990 blev jeg cheflæge på Århus Kommunehospital og var det, indtil jeg gik på pension i 1999. Siden har jeg været noget beskæftiget med overlægekurser, OLAV-kurser som kursusleder og har også været kursusfacilitator som led i speciallægenes uddannelse som speciallæge. Mit fokus og engagement har både i OLAV-kurserne og andre steder været ledelse og administration.

Når jeg stiller op her, er det fordi jeg finder det højst ejendommeligt, som Jørgen Lindskov siger, at vores Forening af pensionerede læger ikke er repræsenteret i den kasse, som vi nu i mange år har været medlem af og givet tilskud til. Jeg har absolut været tilfreds med i min pensionsperiode at kunne modtage pension fra Lægernes Pensionskasse oven i min tjenestemandspension.

Jeg er desværre ikke kvinde. Men jeg håber på, at man forstår vores indstilling i bestyrelsen for Foreningen for pensionerede læger til at gå ind i dette her. Jeg er villig til at lægge et stort stykke arbejde, hvis det skulle lykkes at komme ind i bestyrelsen.

Marianne Ingerslev Holt (delegeret): Jeg vil også gerne give en præsentation af mig selv, selv om jeg er nævnt i præsentationsmaterialet. Men jeg er den eneste ny af de 4, der er indstillet fra Lægeforeningens bestyrelse.

Jeg er 38 år gammel og har været læge i 11 år. Jeg er læge i Århus og er klinisk onkolog. Derudover har jeg en lang erfaring for fagpolitisk arbejde i Foreningen af Yngre Læger. Jeg sidder aktuelt også i Disciplinærnævnet og har siddet i Patientklagenævnet tidligere. Jeg er jo ikke pensionist, og der er et godt stykke tid til, der er rigtig lang tid til. Jeg synes sådan set heller ikke, det er relevant for diskussionen her. Jeg synes, at det, der er vigtigt, og som jeg gerne vil appellere til, er, at vi holder fast i den sunde fornøft og sikrer, at vi har en bred repræsentation af de læger, som er medlem af pensionskassen. Det gælder aldersmæssigt. Jeg vil gerne være med til, at vi gør pensionsstof, som er ekstremt svært at forstå – i hvert fald for os, der ikke er uddannet til det – interessant og vedkommende også for den store, brede mellemgruppe, vi har på 40-60 år. Dem har vi ikke nogen af i bestyrelsen. Jeg nærmer mig kraftigt det hjørne. Det kønsmæssige kort har jeg ikke tænkt mig at smide. Det burde være tydeligt for dem, der kender mig, at det ikke er det, det handler om.

Dirigenten: Nogle gange er man jo lidt synsk, så vi har lavet stemmesedler med de 5 navne på, da vi havde hørt rygterne. Alle, der har et grønt stemmekort, kan nu få udleveret stemmesedlen. Der er på denne stemmeseddel nævnt 5 navne. Jeg gør opmærksom på, at de 5 navne er nævnt i alfabetisk rækkefølge efter fornavnene. De 5 navne er:

Jens Lundby Frandsen

Joachim Torp Hoffmann-Petersen

Marianne Ingerslev Holt

Ole Hein Sørensen og

Uwe Max Jansen.

Der skal vælges 4 repræsentanter. Det betyder, at man må sætte højst 4 krydser. Man må ikke sætte mere end ét kryds pr. mand. Man må altså ikke sætte 4 krydser på f.eks. Ole Hein Sørensen, hvis man synes, det er en god idé, eller på Marianne Ingerslev Holt. Man kan maksimalt stemme på 4 forskellige personer. Man må selv afgøre, om man stemmer på 1, 2, 3 eller 4. Hvis man stemmer på mere end 4, er stemmesedlen ugyldig.

Skriftlig afstemning.

Resultatet af afstemningen blev:

Jens Lundby Frandsen fik 77 stemmer

Joachim Torp Hoffmann-Petersen fik 82 stemmer

Marianne Ingerslev Holt fik 80 stemmer

Ole Hein Sørensen fik 15 stemmer

Uwe Max Jansen fik 75 stemmer

Hermed var *Jens Lundby Frandsen, Joachim Torp Hoffmann-Petersen, Marianne Ingerslev Holt* og *Uwe Max Jansen* valgt.

Dirigenten: Den anden del af valget til bestyrelsen vedrører de ikke-lægelige medlemmer. Det er således, at der opstilles 3 kandidater. Der er tale om genvalg af Mikael Rosenmejer, Jens Erik Christensen og Jesper Rangvid. De er også nærmere præsenteret på side 33 og 34. Jeg vil gerne høre, om der er andre kandidater, eller vi kan vælge dem. (Bifald). Det kan vi. Til lykke med valget.

Mikael Rosenmejer, Jens Erik Christensen og Jesper Rangvid var hermed genvalgt.

Steen Vadstrup (delegeret): Det er bare af hensyn til historien. Da vi indførte unisexordningen her i pensionskassen, var det faktisk Lars Hutters og mig, der rejste det spørgsmål først. Som yngre læge-repræsentantovre på Nyborg Strand. Jeg kan ikke huske årstallet. Det har været i slutningen af 1960-erne.

Formanden: Alting har sin tid. Det har ens periode i bestyrelsen også. Jeg vil gerne på bestyrelsens og egne vegne takke dig, Henriette Klarskov, for din indsats. Henriette har betydelige analytiske evner, hun er meget engageret og meget nysgerrig, og hun er absolut ikke klassens flinke pige. Nogle gange har Jens og andre skullet holde hende lidt nede og disciplineret hende. Jeg vil gerne takke dig for din indsats. Du har sat dine fodaftryk eller fingeraftryk på en del af arbejdet. Jeg synes, det har været et godt arbejde, du har lavet. Det vil jeg godt sige dig tak for. Du er den eneste kvinde i bestyrelsen, og derfor vil jeg rent undtagelsesvist give dig et uforglemmeligt minde. Jeg vil give dig et knus.

PUNKT H. VALG AF REVISORER

Som statsautoriseret revisor blev *KPMG Statsautoriseret revisionspartnerselskab* genvalgt.

PUNKT I. EVENTUELT

Formanden: Jeg skal på grund af det fremskredne tidspunkt gøre det kort. Jeg vil takke dirigenten for en - som sædvanlig - god styring af forhandlingen her i dag. Jeg vil sige velkommen til Marianne Ingerslev Holt i bestyrelsen. Vi glæder os til at få et godt samarbejde med dig fremover.

Tak for god ro og orden og tak for i dag.

Generalforsamlingen blev hævet kl. 14.55.

Som dirigent:

Lars Svenning Andersen
København, den 10. maj 2011